30/06/2020

Στο «Βήμα του Αποστόλου Παύλου» στη Βέροια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Δευτέρα 29 Ιουνίου το απόγευμα τελέστηκε στο «Βήμα» του Αποστόλου Παύλου στη Βέροια ο καθιερωμένος πολυαρχιερατικός υπαίθριος εσπερινός, με τον οποίο ολοκληρώθηκαν οι εκδηλώσεις των ΚΣΤ΄ Παυλείων που διοργανώθηκαν όλο το μήνα Ιούνιο προς τιμήν του ιδρυτού της τοπικής Εκκλησίας Αποστόλου των Εθνών Παύλου.

Χοροστάστησε ο Ποιμενάρχης μας Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ενώ έλαβαν μέρος οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Καστορίας κ. Σεραφείμ, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο, Κασσανδρείας κ. Νικόδημος, Κοζάνης κ. Παύλος, Άρτης κ. Καλλίνικος, Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος κ. Γεώργιος, Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος και Τρίκκης και Σταγών κ. Χρυσόστομος.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας κ. Παντελεήμων ευχαρίστησε τους Αγίους Αρχιερείς για την συμμετοχή τους και ανέφερε μεταξύ άλλων: «Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου

τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε». Τή μοναδική αὐτή προτροπή καί παράκληση, τήν ὁποία ἀπευθύνει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος πρός τούς χριστιανούς τῶν Φιλίππων, θά μποροῦσε νά τήν εἶχε ἀπευθύνει καί πρός τούς προσφιλεῖς του Βεροιεῖς, τήν ὥρα κατά τήν ὁποία ἔφευγε ἐσπευ-σμένα ἀπό τήν πόλη μας, κατα-διω-κόμενος ἀπό τούς Ἑβραίους τῆς Θεσσαλονίκης.

«Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε».

Ὁ οὐρανοβάμων ἀπόστολος δέν ζητᾶ κάτι γιά τόν ἑαυτό του. Δέν ζητᾶ νά τόν θυμοῦνται. Ἕνα μόνο ζητᾶ, ἀλλά αὐτό εἶναι τό μεῖζον, εἶναι τό περιεκτικό ὁλοκλήρου τῆς διδασκαλίας του, εἶναι τό νόη-μα καί τό πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πού κήρυττε κατά θεία ἐπιταγή: «ἀξίως τοῦ εὐαγ-γε-λίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύε-σθε».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν διέ-σχισε γῆ καί θάλασσα, δέν ταλαι-πωρήθηκε καί δέν ναυάγησε, δέν διώχθηκε καί δέν φυλακίσθηκε γιά νά γνωρίσει στούς ἀνθρώπους ἕναν ἀκόμη διδάσκαλο ἤ ἔστω μία ἀκόμη ἐλκυστική προσέγγιση στά ζητήματα πού ἀπασχολοῦσαν τούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του ἀλλά καί κάθε ἐποχῆς.

Ἦλθε γιά νά ἀλλάξει μέ τό κή-ρυγμά του τίς ψυχές τῶν ἀνθρώ-πων, ὅπως ἄλλαξε καί τή δική του ψυχή τό ὅραμα τοῦ Κυρίου στή Δα-μασκό. Ἦλθε γιά νά ἀλλάξει μέ τή διδασκαλία του τή ζωή τῶν ἀνθρώπων, ὄχι ἐπιφανειακά ἀλλά οὐσιαστικά.

Γνωρίζει ὁ ἀπόστολος ὅτι αὐτή εἶναι ἡ δύναμη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πού κηρύττει. Γνω-ρί-ζει ὅτι αὐτή εἶναι ἡ δύναμη τοῦ θείου λόγου, δύναμη πού δέν ἐπι-βάλλεται διά τῆς βίας καί τῆς κατ᾽ ἄνθρωπον δυνάμεως, ἀλλά ἡ ὁποία ἐνεργεῖ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ἐκεῖνος προσφέ-ρει τήν ἐλεύθερη βούλησή του, ὅταν θελήσει νά ζήσει «ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου», καί τῆς δίδει μία νέα ἀφετηρία καί μία νέα προοπτική.

Σέ αὐτό ἀκριβῶς ἔγκειται ἡ ἀξία καί ἡ σημασία τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πού κηρύττει καί γιά τό ὁποῖο ὑποβλήθηκε σέ τόσους κό-πους καί ταλαιπωρίες ὁ πρωτο-κο-ρυφαῖος ἀπόστολος, στό ὅτι μετα-βάλλει καί μεταμορφώνει τίς ψυ-χές τῶν ἀνθρώπων, στό ὅτι ἀλλοι-ώνει καί μεταποιεῖ τούς ἀνθρώ-πους σέ τέκνα Θεοῦ, σέ μιμητές Χριστοῦ, γιατί ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ ἐνεργεῖται μέσα τους καί τούς καινοποιεῖ καί τούς κάνει «κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος» αὐτούς, ὅταν πολιτεύονται «ἀξίως τοῦ Εὐ-αγγελίου».

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος δέν περιο-ρίζει τό πολιτεύομαι μόνο στήν ἐπί-γεια ἀναστροφή καί πορεία τοῦ ἀνθρώπου, διότι γιά ἐκεῖνον ὁ πιστός εἶναι πολίτης τῆς μελλού-σης πόλεως, τῆς ἐπουρανίου Ἰε-ρουσαλήμ, καί τό πολίτευμά του «ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει». Ἑπομένως τό νά πολιτεύεται ὁ πιστός «ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου»

δέν σημαίνει νά βιώνει τήν τυπική ἐφαρμογή τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, νά ζεῖ δηλαδή μία ἐπίφαση ζωῆς συμφώνου πρός τό Εὐαγγέλιο, ἡ ὁποία δέν ἔχει κα-νένα πνευματικό ὑπόβαθρο καί θε-μέλιο.

«Ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου πολιτεύ-ε-σθε» σημαίνει νά ζεῖ ὁ πιστός τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, νά ζεῖ τήν καλή ἀλλοίωση, τήν ὁποία ἐνεργεῖ στήν ψυχή ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, νά μετα-μορ-φώνεται «τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοός» (Ρωμ. 12.2) καί νά ἀγωνί-ζεται ὥστε νά μορφωθεῖ μέσα του ὁ Χριστός.

Αὐτή ἡ ἐν δυνάμει μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου, πού συνίσταται στήν ἀποκατάσταση τῆς εἰκόνος τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή του καί τή βίω-ση τῆς ἐν Χριστῷ ζωή ὡς ἤθος καί ὄχι ὡς κανόνες ἠθικῆς, ἀπο-τε-λεῖ καί τήν εἰδοποιό διαφορά με-τα-ξύ τοῦ Εὐαγγελίου καί τῆς πί-στεως τοῦ Χριστοῦ ἀπό ὁποια-δή-ποτε ἄλλη πίστη ἤ θρησκεία, ἡ ὁποία ἀρκεῖται νά καλεῖ τούς πιστούς της στήν ἐφαρμογή τοῦ γράμ-ματος τοῦ νόμου. Ὅμως ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σαφής «τό γράμμα ἀποκτείνει» (2 Κορ. 3.6), ἐνῶ «τό πνεῦμα ζωοποιεῖ». Γι᾽ αὐτό καί τό κήρυγμά του δέν εἶναι ἕνα σύνολο ἐντολῶν καί κανό-νων τούς ὁποίους ζητᾶ ἀπό ὅσους θέλουν νά πιστεύσουν στόν Χριστό νά ἐφαρμόζουν, ἀλλά τούς ζητᾶ νά οἰκειοποιηθοῦν «τό πνεῦ-μα», νά οἰκειοποιηθοῦν τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ζεῖ ὁ ἀπό-στολος Παῦλος κατά τή διαβεβαί-ω-σή του «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός», καί στήν ὁποία ἐπιδιώκει μέ κόπους καί μόχθους, μέ προσευχή καί δάκρυα, νά εἰσα-γάγει καί τά πνευματικά του τέκνα, ὅλους ἐμᾶς πρός τούς ὁποίους κήρυξε τό Εὐαγγέλιο.

Καί ἐπειδή γιά τόν ἀπόστολο Παῦλο ἡ ζωή τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία καλεῖται νά οἰκειωθεῖ κάθε πιστός, συνίσταται στήν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωσή του, στηρίζεται στή μεταμόρφωση τοῦ ἤθους τοῦ ἀν-θρώπου καί ὄχι τῆς ἠθικῆς του, γι᾽ αὐτό καί ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπό-στολος δέν κάνει διακρίσεις με-ταξύ Ἑλλήνων καί Ἰουδαίων, με-τα-ξύ ἀνδρῶν καί γυναικῶν, μεταξύ δούλων καί ἐλευθέρων.

Δέν τόν ἀπασχολεῖ, ἐάν αὐτούς πρός τούς ὁποίους κηρύττει τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ἔχουν ὡς παιδαγωγό τόν μωσαϊκό νόμο ἤ τόν νόμο τῆς συνειδήσεώς τους, δέν τόν ἀπασχολεῖ τό πολιτιστικό ὑπόβαθρο ἤ ἡ κοινωνική θέση τοῦ κάθε πιστοῦ, γιατί αὐτό πού διδάσκει δέν εἶναι νόμος, δέν ἔχει σχέση μέ πολιτιστικές παραδόσεις καί συνήθειες. Εἶναι ἡ πίστη στή δύναμη τοῦ σταυρωθέντος καί ἀνα-στάντος Κυρίου, διά τοῦ ὁποίου ὁ πιστός ἀναγεννᾶται στήν ἐν Χριστῷ ζωή, ἐκεῖ ὅπου «οὔτε περιτομή τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυ-στία, ἀλλά πίστις δι᾽ ἀγάπης ἐνερ-γουμένη» (Γαλ. 5.6), ἐκεῖ ὅπου «τά πάντα καί ἐν πᾶσι Χριστός» (Κολ. 3.11).

Αὐτό ἀκριβῶς τό περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος τοῦ πρωτοκορυ-φαίου ἀποστόλου Παύλου, τό ὁποῖο ἀναδεικνύει τό εὐαγγελικό ἦθος καί τό κάνει νά διακρίνεται ἀπό

τίς παλαιότερες καί σύγχρο-νες ἠθικολογίες πού ἀντί νά ἀνα-γεννοῦν καί νά ἀνακαινίζουν τόν ἄνθρωπο, τόν φορτίζουν μέ «φορ-τία βαρέα», ἦταν τό θέμα τῶν φετινῶν ΚΣΤ΄ Παυλείων, τά ὁποῖα μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς πρε-σβεῖες τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἀποστό-λου Παύλου ὁλοκληρώνονται σή-μερα μέ τόν πανηγυρικό πολυαρ-χιερατικό Ἑσπερινό ἐδῶ στό Βῆμα τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστόλου στή Βέροια, στό Βῆμα ἀπό τό ὁποῖο κήρυξε τόν Χριστό στήν πόλη μας.

Καθώς ὁ κύκλος τῶν ΚΣΤ΄ Παυ-λείων κλείνει, ἕνας κύκλος πού πραγματοποιήθηκε φέτος κάτω ἀπό ἰδιαίτερες συνθῆκες καί μέ ἰδιαίτερες δυσκολίες λόγω τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, αἰσθά-νομαι τήν ἀνάγκη νά εὐχαρι-στή-σω πρωτίστως τήν Αὐτοῦ Θειο-τάτη Παναγιότητα, τόν Οἰκουμενι-κό μας Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολο-μαῖο, τόν Μακαριώτατο Πατριάρ-χη Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρο, τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλο καί τούς Μακαριωτάτους Ἀρχιεπισκό-πους Κύπρου κ. Χρυσόστομο καί Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο, οἱ ὁποῖοι μέ τά σεπτά μηνύματα καί τίς εὐχές τους ἐνίσχυσαν τήν προσπάθειά μας καί εὐλόγησαν τό Θεολογικό Συμπόσιό μας.

Εὐχαριστῶ ἀπό καρδίας τούς Σεβασμιωτάτους Ἁγίους Ἀρχιε-ρεῖς, πού παρίστανται στόν ἀποψι-νό μεθέορτο πανηγυρικό Ἑσπερι-νό στό Βῆμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου καί λαμπρύνουν μέ τήν παρουσία τους καί τή συμμετοχή τους τίς ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως πρός τιμήν τοῦ ἱδρυτοῦ της ἁγίου ἐνδόξου ἀπο-στόλου Παύλου: Τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Καστορίας κ. Σεραφείμ, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κασσανδρείας κ. Νικόδημο, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων καί Κοζάνης κ. Παῦλο, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἄρτης κ. Καλλίνικο, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μαρωνείας καί Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονα, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Κίτρους καί Κατερίνης κ. Γεώργιο, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς κ. Ἰουστῖνο καί τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Τρίκκης καί Σταγῶν κ. Χρυσόστομο.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη τίς πολιτικές καί στρατιωτικές ἀρχές τῆς πό-λεως καί τῆς περιφερείας μας πού τίμησαν τίς ἐκδηλώσεις τῶν ΚΣΤ΄ Παυλείων καί τόν σημερινό Ἑσπε-ρινό, ἀλλά καί τόν εὐσεβῆ κλῆρο, τά μοναστικά τάγματα καί τόν εὐλαβῆ καί πιστό λαό τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, πού συμμετεῖ-χε μέ σεβασμό καί τηρώντας τά ἀπαραίτητα μέτρα στίς ἐκδηλώ-σεις τῶν ΚΣΤ΄ Παυλείων.

Ἐπιτρέψτε μου ὅμως νά εὐχαρι-στήσω ὅλως ἰδιαιτέρως τήν Ἐπι-στη-μονική καί Ὀργανωτική Ἐπι-τροπή τοῦ Συμποσίου μας, τούς ἐλλογιμωτάτους καθηγητές πού πά-ντοτε συμπαρίστανται στήν προ-σπάθεια τῆς Ἱερᾶς μας Μητρο-πόλεως νά τιμήσουμε τόν ἱδρυτή τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, μέγι-στο ἀπόστολο Παῦλο, ὅλους τούς συνεργάτες μου καί τούς πατέρες οἱ ὁποῖοι κοπίασαν γιά νά μεταδοθοῦν οἱ ἐκδηλώσεις τῶν ΚΣΤ΄ Παυλείων, τό Συνέδριό μας καί οἱ

λατρευτικές ἐκδηλώσεις χθές καί σήμερα μέσω τοῦ διαδι-κτύου, ὥστε νά ἀκουσθεῖ καί πάλι ὁ λόγος τοῦ οὐρανοβάμονος ἀπό-στολου Παύλου ἀπό τή Βέροια, καθαρός καί σαφής, πρός κάθε ἄν-θρωπο καλῆς θελήσεως, ὁ ὁποῖος μέσα στόν κυκεώνα τῶν ἀτερ-μόνων συζητήσεων τοῦ συγχρό-νου κόσμου περί ἠθικῆς, ἀναζητᾶ τό εὐαγγελικό ἦθος πού μεταμορ-φώνει τόν νοῦ καί τήν ψυχή καί καθιστᾶ τόν ἄνθρωπο τέκνο Θεοῦ.

Κατακλείοντας τά ΚΣΤ΄ Παύλεια μέ τήν ἔκφραση τῆς ἀπεράντου εὐγνωμοσύνης μου πρός τόν τιμώ-μενο μέγα ἀπόστολο καί καθηγε-μό-να ἡμῶν ἐν τῇ πίστει, πρωτοκο-ρυφαῖο Παῦλο, ταπεινῶς εὔχομαι διά τῶν πρεσβειῶν του νά πολι-τευόμεθα καί ἐμεῖς «ἀξίως τοῦ Εὐαγγελίου», ὥστε νά δοξάζεται καί δι᾽ ἡμῶν τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ πολλά κοπιάσαντος διά τήν εἰς Χριστόν προσαγωγή μας ἁγίου ἐνδόξου ἀποστόλου Παύ-λου.